

הקדושים. קדש הקדושים הוה מקומ מתקן לאוֹתָה נשמה עליזונה, כל של כל העולם הבא

לגביו [שלפם] העליונים הלוּה. שחרי כשותחים ברים כל הרוחות זה בזה ושולמים זה בזה בראשי, אז מתחזר רוח עליון נשמת הפל פלפי מעלה נספר כל הגנתרים, להתעורר על הפל ולתאיר לךם מלמעלה למטה, ולהשלים אותך למדליק גנות.

ובשבחך (נ"א אין) בשלמות באור של הפל ויורד אור עליזון, או היכל השביעי הזה הוא היכל נספר בסתר הפל, לקבל את אותו קדש הקדושים אור שירוד, ולהתמלא ממש כמו נקבה שמחערת מן הצבר ומתחמאת, ולא מתחמאת אלא מהיכל זה שמתנקן לקבל אותו אור עליזון. וזה סוד היכל השביעי, הוא מקום של חברו היזוג להתחבר שביעי בשבעי, להיות הפל אחד שלמות (אתה) בראשי.

ומי שיודע לקשר יחוּד זה - אשורי חילו, אהוב למעלה ואהוב למטה, הקדוש ברוך הוא גוזר והוא מבטל. היעלה על דעתך שהוא מקטרג בربונו? לא כך! אלא משום שהשהוא קשור קשרים ויודע ליחד יחוּד וכל הפנים מאירות, וכל השלמות נמצאת, והפל מתרך בראשי, כל הדינים מסתלקים ומתחטלים ולא נמצא דין בעולם. אשורי חילקו בעולם הזה ובעולם הבא. זהו למטה, שפתחו בו (משלוי) וצדיק יסוד עולם. זהו קיומם העולם. בכל יום קורא עליו הברוז, (ישעה מא)

לגו מן דא קיימת בפורתא דיוקנא דקדש קודשין, בגין אף היכלא דא אקרי קדש הקדושים. האי קדש הקדושים אמר מתפקנא לההוא נשmeta עלאה כללא דכלא עלמא דאתה לגביה האי (נ"א עלמא) עליAi.

דהא בד מתחברן כלחו רוחה דא בדא ואשתלימו דא עם דא בדקא חי, בדין אתער רוחא עלאה נשmeta דכלא לגביה עילא סתימא דכל סתימין, לאתערא על פלא לאנهرא לוּן מעילא לתפה. ולאשלמא לוּן לאדליך בוציני.

יבד פלא (נ"א איה) בשליםו בנhero דכלא ונחית נהירו עלאה, בדין הא היכלא שביעאה איהו היכלא סתימאה בסתיומו דכלא לקבלה הוה קדש הקדושים נהירו דנחתת לאחמליליא מפן פנויקבא דמתענברא מן דכורא ואתמליליא, ולא אתמליליא אלא מהאי היכלא דמתפקנא לקבלה הוה נהירו עלאה, ורזא דא היכלא שביעאה איהו אמר דחברא דזוגא, לאתחרא שביעאה בשבייעאה למחיי (דף מה ע"ב) פלא חד שלמי (ד"א ס"ד) בדקא חי.

ומאן דידע לחשרא יהודא דא זפאה חולקיה רחיהם לעילא רחיהם לתפה. קדשא בריך הוא (איה) גזיר ואיהו מבטול. סלקא בריך דאייה מקטרגא במאירה, לאו ה כי, אלא בגין דבר איהו קשיר קשieren וידע ליחדא יהודא וכל אנפי נהיין וכל שלמי אשתחכח וכל אתברכא בדקא יאות, כל דינין מתענברין ומתחטלין ולא אשתחכח דינא בעלם. זפאה חולקיה בעלם דין ובעלמא דין ובתביב ביה (משלוי) וצדיק יסוד עולם דא הוּא קיומה בעלם.